

Иван Вазов

Овчар

Когато бях овчарин
и овците пасях,
бях много благодарен,
макар и сиромаш.

Щом пукнеше зората,
изкарвах ги навън
и свирях из гората,
подпрян на някой пън.

И времето бе кратко
със шарен ми кавал,
и никога тъй сладко
не съм ни ял, ни спал.

И днес, когато виждам
овчарче малко аз,
не знам защо завиждам
и охкам си без глас.

КРАЙ

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4755>]